

Tanúkihallgatással folytatódott a barlangkatasztrófa tárgyalása

A miskolci megyei bíróság kedden, április 19-én folytatotta a Baradla-barlangban történt katasztrófa tárgyalását. A tanúk kihallgatása előtt az elnök kérdésre Pászthy György Walter ismét megemlékezett: rejtélyesnek tartja a katasztrófát, ma se érti, meggyőződése, hogy mindent megtett az út sikeréért.

Sokszor nem emlékeznek

Először a túra három lány részvevője, Héthelyi Beatrix, Göncz Kinga és Makk Ágnes tett tanúvallomást. Ezek alapján tanúskodott Pászthyét, felhívó volt azonban, hogy számos kérdésre nem tudtak válaszolni, mert „nem emlékeztek”. Héthelyi Beatrix öccsét Pászthyt tanítja, így került be a csoportba, Göncz Kingát Szemlér Mária tanárnő, Pászthy egykori egyetemi évfolyamtársa, 1963 óta gyakori túrapartnere hívta meg az úti túrára. Makk Ágnes újságíró volt, olvasott egy Pászthy vezette túráról, levélben jelentette be csatlakozási szándékát. Őket, hármukat nem vittek el a december 31-i Styx-túrára, ahol a szerencsétlenség történt. Vártak vissza a férfiakat, készülték a szilveszterre, melyet a barlangban akartak tölteni. Éjjel egy óra körül a határőrök jöttek értük, a szállóba mentek, ott találták Pászthyt és Szemlér Máriát. Pászthy, szerintük elég összefüggéstelenül mondta el, mi történt. Borbás Lászlót es-

Ahogy a három fiú látta a tragédiát

A három életben maradt fiú közül Ruff János és Borbás László Pászthy tanítványa a pannonhalmi Bencés-gimnáziumban, Rill Attila már egyetemi hallgató, de ő is Pászthy tanítványa volt Pannónhalmán. A szilveszteri tragédiáról Borbás azt vallotta, hogy ő vitte Wettsteint tovább egy darabig, amikor az már nem volt eszméleténél, később nem tudta vinni. amikor visszafelé túljutottak a gáton, a fáradságtól elaludt, csak a mentőautóban tért magához. Szemlér Máriával együtt mentette Wettsteint. Ruff János elmondta, hogy először Brückner panaszkodott fáradságról, amikor a végcél felé mentek. A rácsnál 5–10 percet vártak, aztán visszaindultak. Az úton Brückner újra kidőlt, Pászthy jött segíteni. A továbbbábra már nem emlékszik, Wettstein és Hader rosszullétéről sem tud. A két fiú vallomása néha ellentétbe került egymással, Borbás egy helyen ellentétbe került saját előbbi jegyzőkönyvi vallomásával is, Ruff a lányokéval. Borbás három esetben más-

képp emlékezett, mint Pászthy. A tanár közlése után kétszer azt mondta, ő másként emlékszik, egyszer pedig elfogadta Pászthy véleményét.

Rill Attila elmondta, hogy itt a Styx-túra előtt barackpálinkát, ittak egyszer útközben és a végcélnál, a rácsnál is. Először Brückner lett rosszúl odafelé, aztán visszafelé súlyosabban. Később Wettsteint is élesztgetni kellett. Ő is vitte Wettsteint. Közben Hader is rosszul lett, panaszkodott, hogy nem bírja, később mintha félrebeszél volna, a gátnál már nem tudott menni, eszméletlen volt. Lélegzett, de más életjelt nem adott. Rill lámpája elaludt, aztán, amikor a fiú újra fényt látott, azt hitte, társai jöttek vissza, pedig ezek már a mentő határőrök voltak. Mi történt közben, nem tudja, azt hitte, csak pár perc telt el, pedig órák.

Jakucs László bírósági szakértő kérdésre válaszolva azt állította, hogy ahol Brückner először rosszul lett, nem lehetett leállni. Jakucs szerint akkor a végcéltól még 3–400 méterre lehetett. Hozzászólásában Pászthy azt válaszolta, hogy csak 30–40 méterre voltak, és nem kellett már küszválni a vízben. Rill erre azt mondta, úgy emlékszik, ott nem lehetett leállni, de hallotta, hogy az első már látták a rácsot.

Ezután az elnök berekesztette az ülést. A tárgyalást ma, április 20-án folytatják.

Máté Iván

A miskolci utak és a hejőcsabai aluljáró építéséről

A Miskolcra befelé jövő, vagy kifelé haladó járművek, autók, buszok, személy- és tehergépkocsik futása igen meglassul a Szinva-parti terelelőn. Az utat alaposan megvizsgálta a nagy forgalom, itt-ott gödrök fenyegetnek rugó-, vagy tengelytöréssel. A „pilóták” joggal mondogatják:

— Ideje lenne már kijavítani az utat!

Ez Kúti János elvtársnak, a Közüti Igazgatóság vezetőjének tájékoztatása szerint nem várat magára sokáig. A miskolci helyiépítők néhány nap múlva rendbehozzák az utat, árkok ásának a Pamutfonónál, így az említett üzem dolgozóinak nem kell töcsába lenni, vagy töcsából felszállniuk az autóbuszra.

Tagadhatatlanul sok kellemtelenséggel jár a József Attila, illetve a városból kelet felé vezető út, s a Sajó-híd építése. A közúti közlekedés elterelése nemcsak megnehezíti a forgalmat, hanem sok milliós megterhelést is jelent a népgazdaság számára. Szerencsére ez az állapot itt már nem tart sokáig.

A Szerencs felé vezető úton — mondja Kúti elvtárs — a kivitelezőtől kapott tájékoztatás szerint augusztus elején már megindul a forgalom. Ez azt jelenti, hogy a Latabár utcától az AKÖV-telep bejáratáig már az átépített, korszerűsített úton halad a forgalom. Az AKÖV bejárata táján az új utat bekapcsoljuk a régiébe. Az útépítés folytatása, az új Sajó-híd építése tovább már nem akadályozza a közlekedést. A mintegy 35 milliós munkát 1967-ben fejezzük be. Akkorra korszerű Sajó-híd, korszerű út biztosítja itt a ki-behaladást.

És mi lesz a hejőcsabai aluljáró építésével? Ez a legnagyobb gondot jelent valamennyi építész között. Észak-Magyarországi forgalma a Hejőcsabán áthaladó útvonalon kapcsolódik az ország közlekedési vérkeringé-

sébe. Az építés szervezetenél, vagy lassúsága — mint ez például a Hejőcsabán áthaladó út első szakaszában volt — sok vonatkozásban érezteti káros kihatását. Ugy látszik mind a beruházó, mind a kivitelezők levonták a szükséges következtetéseket, mert az eddigi jelek szerint az aluljáró építését nagy körültekintéssel készítik elő. Az a határozott törekvésük: Hejőcsabánál a közúti forgalmat csak akkor irányítják át a déli terelelőre, amikor már az építkezéshez is, a forgalom aránylag zavartalan biztosításához is minden feltételt megteremtettek.

— Az előkészítést — mondja Kúti elvtárs — már megkezdjük, de kíváncsok az ütem meggyorsítása. Mindenekelőtt rendbehozzuk a déli terelelő utat. A következő lépésként lezárjuk a Tapolcára vezető út elejét. Az utat megerősítjük, s kissé eltoljuk az Ávas felé. Az új nyomra helyezendő tapolcai út bejárata 150 méterrel előbbre kerül, így a tapolcai útra, illetve a déli terelelőre irányított forgalom nem zavarja az aluljáró építését.

— És ez nem az egyetlen tennivaló. Júliusig le kell bontani 12 lakást, a MÁV-nak a vasúti vonalat jó harminc méterrel a város belseje felé kell eltolnia, illetve terelelővágányt kell építenie. A Ganz-MÁVAG pedig elkezdheti üzemében a híd vasszerkezetének készítését. Az aluljáró építését szeptember 30-án kezdik meg.

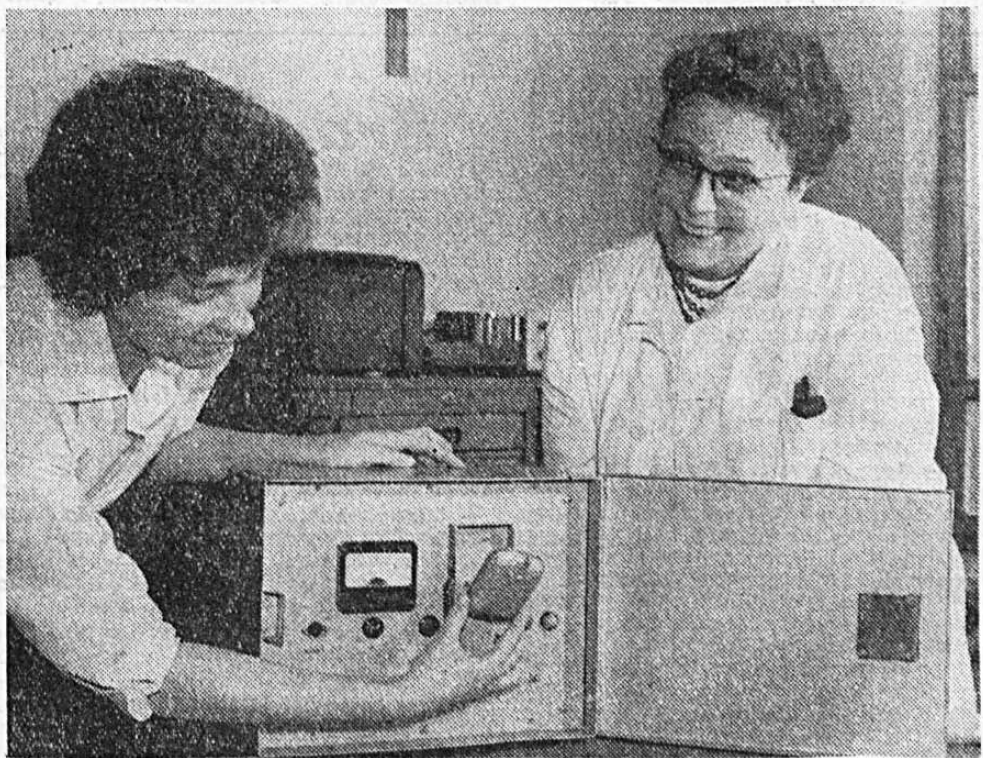
A munka nagyságát jellemzi, hogy az út, valamint az aluljáró építésekor mintegy 71 és fél ezer köbméter földet kell megmozgatni, több mint 9 ezer 300 köbméter betont kell beépíteni. Ha semmi más, ez a két adat is jelzi: az építőknek jól meg kell szervezniük a munkát, a generálkivitelezőknek és az alvállalkozóknak jól kell együttműködniük. Az eredményes és sikeres munka, a jó együttműködés vé-

gett az Építők Szakszervezete megyei bizottságának javaslatára és szervezésében — az építésben érdekelt felek szocialista szerződést kötnek. A megállapodás, a szerződés pontjainak betartása, a kollektív együttműködés várhatóan nagyban hozzájárul a mintegy 43 millió forint értékű munka zavartalanához.

(CSB)

Mikrofon a kabátzsebben, antenna az előadói asztalon

A Budapesti Műszaki Egyetem híradástechnikai fánsszékén vezették nélküli hangosító berendezést készítették. A kabátzsebbe helyezhető, kb. két gyufadoboz nagyságú, miniatűr mikrofonnal egybeépített UHF adó-készülék a legnagyobb teremben is jó hallást biztosít, még az utolsó padokban helyet foglaló diákoknak is. Mind az adó, mind a vevőberendezés tranzisztors kivitelű.

A készülék vevő berendezése két gyufadoboz nagyságú.

Nemcsak vágni kell, hanem ültetni is!

Már kifakadt az erdő lombja, meleg a tavasz, tovább nőnek a fák. A Keletbükki Erdőgazdaság nemrég felévet zárt. Az erdészeknek ugyanis október elsején kezdődik az „új” év.

Fa van — a szállítás nehéz

Félévi tervünket túlteljesítettük — ezzel a mondattal kezdődött beszélgetésünk Csermely László főmérnök irodájában. Ezután következtek a számadatok. A Keletbükki Erdőgazdaság feladata 1965. október 1-től 1966. szeptember 30-ig 139 600 köbméter nettó fatömeg kitermelése. A félévi eredmény: 84 237 köbméter fa, vagyis az évi feladat több mint 60 százalékát hat hónap alatt teljesítették. 65 049 köbméter gépekkel termelték ki. Az igen nehéz fakitermelési munkák közel 80 százalékát tehát már gép végzi.

— Hogyan állnak a szállítással? — kérdeztem Csermely László főmérnököt.

— Nem olyan jól, mint a kitermeléssel. Összel hamar bekezdött az esős idő, majd hirtelen a tél, a havazás. Ami nem kedvez az erdei szállításnak. Tavaszunk is meglehetősen esős. Így jelenleg csaknem 25 000 köbméter fát tárolunk a tő mellett, vagyis a kivágás helyén. Általában mintegy húszezer köbméterrel több a különböző helyeken tárolt készletünk, mint más esztendőben. A szállítással tehát kissé lemaradtunk. Különösen nehezen halad a szállítás a tőle a köves utakig. Az erdei földutak rosszak. Ez hátráltatja legjobban munkánkat. A szállítási lemaradást őszig mindenképpen behozzuk.

Tízmillió csemetét ültettek el

Az erdőgazdálkodásnak a fakitermelés csak egyik része. Legalább ilyen fontos munka az erdőgondozás, a felújítás, a telepítés, a pótlás. A mostani erdészeti év során a Keletbükki Erdőgazdaság 1500 hold területen feljuttatja és telepíti. Háromszáz holdon, más művelésre nem alkalmas területen új erdőt telepítenek. Ezt a munkát Zatureczky Lajos erdőművelési csoportvezető irányítja. Elmondta, hogy eddig több mint 1200 ember dolgozott telepítési és felújítási munkákon. A hegyek közt be is fejezték a telepítést. Csúpan a Tisza árterében vannak még telepítési munkák, itt az árvíz miatt kissé lemaradtak. Április végéig azonban itt is

befejezik, ami egyben azt jelenti, hogy az 1965–66-os erdészeti év telepítési és felújítási feladatait hiánytalanul teljesítik.

— Az idei tavasz a telepítési munkáknak kedvezett — mondotta Zatureczky Lajos csoportvezető. — Már februárban több mint húsz hektár új erdőt telepítettünk. Elültettünk mintegy hatmillió darab lombos csemetét. A Tisza árterében, a rossz füzesek helyére elsősorban gyorsan növő nyárfákat telepítettünk. Fenyőfélékből négymillió csemetét ültettünk el. Feladatunk most igen nagy. Eddig évi 50 000 darab karácsonyfát adtunk piacra. 1968-ban viszont már száz-ezer darabot kell adnunk, hogy a külkereskedelem megszűntesse a fenyőfa importálását. A saját termés ugyanis nemcsak olcsóbb, hanem jobb is.

Egy kiló vöröstenyőmag ára: 1300 forint

Az erdészek évek óta panaszkodtak, hogy nem volt mag- és makktermés, ebből eredően mag- és makkbegyűjtés sem. A száraz években egyszerűen nem termett mag és makk a fák. De 1965 esős év volt. Zatureczky Lajos csoportvezető boldogan újságolta, hogy az elmúlt tél folyamán nagy mennyiségű magot és makkokat gyűjtöttek.

— Olyan jó termés volt, olyan jól sikerült a begyűjtés, hogy félmillió forint értékű fenyőmagot és hat vagon csermakkot tudunk exportálni. Tíz mázsa fenyőmagot pergetünk, ebből hat mázsát adunk el Franciaországba és Ausztriába. Harmincöt mázsa akácmagot Olaszországba, három mázsa juhamagot Nyugat-Németországba küldtünk. Vöröstenyőmagból meg annyit gyűjtöttünk, hogy elég lesz az egész országnak. Egyébként ez a legértékesebb és egyben legdrágább fenyőmag. Egyetlen kilóért 1300 forintot kapunk. Ebből is adunk majd exportra. Egyébként arra törekedtünk,

Fásítás az egész megyében

A Keletbükki Erdőgazdaság nemcsak saját erdészeteinek területén telepít és ápol, hanem a megye egész területén. Garai János, a gazdasági fásítási előadója ezekről a munkákról adott tájékoztatást.

— A termelőszövetkezetek erdei területein 117 hektáron készítették elő a talajt — mondotta. — Ezeket a földeket összesen telepítjük be. Erdőápolást 476 hektáron vállaltunk a termelőszövetkezetekben.

A községi tanácsok és a legeltetési bizottságok által kezelt területeken 16 hektáron telepítést, 10 hektáron pótlást, 13 hektáron tisztítást, öt hektáron talajelőkészítést fejezték be. További 142 hektár területű erdő ápolását is elvállalták. Az Északmagyarországi Vízügyi Igazgatóságnak 130 000 forint értékben végeznek erdőápolást 111 hektár területen.

A Közüti Igazgatóságnak 214 000 forint értékben vállaltak különböző fásítási munkákat. Már télen megvizsgálták, a közutak mentén, hol volt leggyorsabb a hódol, hol keletkeztek legmagasabb hófúvások. Most, a téli vizsgálatok alapján telepítik a hófogó erdősavakat összesen három hektár területen. További 76 hektáron a már meglevő hófogó erdősavakat ápolják. A MÁV területén (Borsod megyében) 7 hektáron telepítettek, 10 hektáron pótolnak, 100 hektáron ápolnak. Ez mind hófogó erdősav a vasútvonalak mentén.

Valóságos nagyüzem már ez az erdőgazdaság. Hiszen csupán a gazdaságon kívüli fásításért 3 610 000 forint munkabért fizetnek ki ebben a gazdasági évben. Mert nemcsak vágni, irtani kell az erdőt, a fát, hanem telepíteni és gondozni is!

Szendrői József

Eddig több mint 200 mázsa halat fogtak a tokaji halászhalkok

A tokaji Tiszavirág Halászati Termelőszövetkezetben igen jól bevált a tagság új bérezési rendszere. A közös gazdaság az idén is ötven forintot tervezett minden munkaegységre, és ennek 70 százalékát a kifo-

gott halmennyiség arányában a beszolgáltatás után a tagok azonnal kézhez kapják. A napi fizetés serkentőleg hat a halászokra, akik az idei tavaszon a szerencsére sem panaszkodhatnak. Az öregek elbeszélése szerint ugyanis rég volt a Tiszában, a Bodrogon, a holt ágakban annyi dévérkeszeg, törpeharcsa és főleg csuka, mint az idén. A csukák elszaporodását azzal magyarázzák, hogy a holt ágakban szinte „hemzsegek” az ivadékok, valamint az apróhalak, amelyek a ragadozók kedvenc csemegéi.

A bő halzásmánnyal kecsesítő folyókán szinte hajnaltól késő estig vízen vannak a halászhalkok, és közülük 15-en az idén már több mint száz munkaegységet teljesítettek. Így például a zalkodi Rácz József 181, a végardói Városi István 169 munkaegységgel dícselkedhet. A munkaegység értékének 70 százalékát a fogás után azonnal kifizették részükre. A halászszerencsén kívül az új bérezési rendszer is nagyban hozzájárult, hogy a szövetkezet 42 tagja januártól már több mint 200 mázsa halat fogott és küldött értékesítésre a környező piacokra.

Az örök kételkedő

— Hallotta? Holdja van a holdnak!

— Ne mondja! No és ki az apa?

— Hát a föld.

— Jó, jó. De azért én a maga helyében nem lennék ebben olyan biztos!...